

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 497. An & qualiter hæredes fidejussionis obligentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

facere creditores monet Franc. si ab initio curent inferi instrumento super fidejussione confecto, fidejussorem velle teneri in omnem causam & eventum, ad usuras & accessiones.

Quest. 497. An & qualiter etiam heredes fidejussorum obligentur?

Resp. Obligatio fidejussoris transit quoque ad heredes, l. 4. §. 1. ff. h. t. l. 24. C. eod. juxta Regul. in l. 12. & 49. ff. de O. & A. idque etiam si nulla desuper facta sit mentio in contractu fidejussionis, l. 13. C. de contr. stipul. Cùm id sit de natura omnium contractuum, sitque regula, stipulationes omnes tacite comprehendere heredes. Carpzov. loc. cit. c. 20. def. 1. Franc. loc. cit. c. 5. n. 70. Muller. ad Struv. h. t. th. 4. lit. 2. Brunnem. ad cit. l. 13. Befold. conf. 35. n. 1. Gail. l. 2. obs. 2. num. 20. Lauterb. §. 27. cum communi. Item procedit, etiam si fidejussioni inserta sit dictio taxativa, dixeritque fidejussor, quod solus tantum vel duntaxat veli obligari; cùm per hoc non tam heredes, quam personas extraneas exclusisse censeatur, l. 8. §. 4. ff. de pignorat. act. l. 38. ff. de V. O. Carpz. loc. cit. def. 2. n. 6. Berlich. p. 2. concl. 26. num. 19. Menoch. conf. 705. num. 6. & seq. Tiraq. de retrat. conv. §. 1. Gl. 6. num. 10. Muller. Lauterb. LL. cit. qui tamen posterior cum Brunnem. monet, quantum potest, indagandum, quo sine talis particula taxativa addatur. Porro heredes fidejussorum obligari non tantum in contractibus, sed etiam in delictis, si lis cum defuncto fuit contestata, vel pro delicto certa pœna promissa obligari in eventum, quo reus sibi nequit, tradit Mull. loc. cit. citans Accurs. in §. 2. Inst. h. t. & si hoc casu simpliciter adversus fidejussorem agi nequeat, sed solum, quamdiu vivit delinquens, pro quo spondit fidejussor; cùm post mortem ejus, nisi ante lis contestata, debitor liberetur juxta l. 10. §. 2. ff. si quis caut. in judic. sibi. Muller. Lauterb. LL. cit. De cætero limitatur responsio ita, ut heredes non obligentur primò, si expressè heredes sint exclusi; tunc enim morte fidejussoris extinguitur illius obligatio; cùm pactum det legem contractui. Muller. Lauterb. LL. cit. Secundo, si heredes tacite ab obligatione sint exempti, ut si loco defuncti heredis alius fidejussor veniat per principalem debitorem aliosve confidejussores substituendus, §. ac si ita. Inst. de V. O. Coler. decis. german. 30. num. 6. Muller. Lauterb. LL. cit. citantes Carpz. ubi ante def. 5. Ubi etiam, quod licet in hoc casu heredes ipso jure conveniri possint, ex mente tamen contrahentium exceptione pacti taciti exempti sint, nisi tamen executio in bona vivi fidejussoris jam facta, pro ut limitat idem Carpz. apud Lauterb. Tertio, si consuetudo vel Statutum sit in contrarium, quo eximantur heredes. Carpzov. loc. cit. Berlich. loc. cit. n. 11. Muller. loc. cit. Plures limitationes videri possunt apud Franc. tr. de fidejuss. c. 5. n. 87. & seq. Hering tr. eod. c. 20. uti etiam quando heredes illudres non teneantur.

Quest. 498. Dum plures sunt fidejussores an omnes obligentur in solidum?

Resp. Si plurium fidejussorum super uno debito ejusdem debitoris constitutorum singuli expressè pro parte se obligarunt, non nisi pro ea sola conveniri posse, extra dubium est. Si verò singuli & omnes obligarunt se pro indiviso, (uti obligasse

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

se censentur, si contrarium modo jam dicto non expresserint,) tenentur singuli & conveniri possunt in solidum, pro ut expressè dicitur, §. si plures. Inst. h. t. ubi: si plures sint fidejussores super eodem debito constituti, eorum singuli in solidum tenentur, & liberum est creditori, à quo velit solidum petere. Verùm hæc jure antiquiore, dum hodie dum, etiam, dum omnes sunt solvendo, non amplius singulos pro toto debito solvendo convenire possit creditor, sed unumquemque solum pro sua parte. V. g. si duo sint fidejussores, pro dimidia parte debiti, si tres, pro tertia parte. Ita ut singuli suam partem solvendo, (ubi debitor principalis non est solvendo,) remittere creditorem ad alias partes à cæteris fidejussoribus exigendas, concessio hoc beneficio per epistolam seu rescriptum à D. Adriano ex summa æquitate & humanitate, ne scilicet fidejussores, qui hoc officium ut plurimum ex caritate & humanitate suscipiunt, graventur nimium, sed obligatio inter eos dividatur, pro ut hæc habentur, cit. §. si plures. Inst. h. t. L. non rectè. L. si inter. ff. h. t. Less. de just. l. 2. c. 28. n. 21. de Lugo de 7. & 7. d. 31. num. 15. Muller. ad Struv. in ff. h. t. th. 44. lit. 6. Quo tamen beneficio non juvantur fidejussores ipso jure, sed ope exceptionis, ut constat ex cit. LL. ita ut, qui hac omissa, solidum creditori solverit, neque soluti partem tanquam indebitam repetere à creditore, neque ab aliis confidejussoribus petere possit. Wiestn. h. t. n. 27. juxta cit. §. si plures. vers. sed si ab uno. & L. ut fidejussor. h. t. Possè tamen fidejussorem, qui totum solvit, compellere creditorem, ut sibi cedat actionem, quam habebat in reliquos fidejussores, exigendi ab iis partes viriles, quas ex rescripto Adriani petere poterat, & à debitore principali partem, quæ se proprie seu privatim contingebat, tradunt Less. l. c. n. 23. de Lugo l. c. n. 18. qui etiam ait, posse eum à debitore petere totum debitum. Imò etiam sine tali cessione creditoris posse à debitore petere actione mandati vel negotii debitum totum solutum creditori, totumque interesse & damnum, quod eà causâ incurrit, si cum consensu debitoris fidejussisset, vel in ejus utilitatem solvisset. Ut autem prosit hæc exceptio, interponi debet ante sententiam definitivam, quâ fidejussor jubetur solvere, ita ut postmodum (præsertim secuta executione) opponi nequeat, nisi fortè à sententia appellasset fidejussor. Uti etiam interponi posset, si executio facta non vi sententia, sed quarantigii instrumenti; ita Less. loc. cit. cum Gomel. Porro hoc beneficium non habet locum, dum interposita fidejussio à pluribus pro facto individuo per rationem, l. 2. §. 1. ff. de V. O. Muller. cit. th. 44. lit. o. Sed neque, ubi debitum est dividuum hoc exceptionis beneficium competit ei, qui sponte solvit totum, vel fidejubendo huic beneficio renunciavit. Less. l. c. (hinc etiam minus esse dicens hoc privilegium, quàm mulieris fidejubentis, quæ post solutionem factam per ignorantiam sui privilegii solutum repetere potest,) Wiestn. h. t. n. 27. Lugo loc. cit. n. 17. (ubi etiam, quod dictum beneficium in multis locis non receptum, aut legibus municipalibus abrogatum,) Muller. loc. cit. lit. p. qui lit. v. addit specialem & nominatam requiri renunciationem, ut Carpzov. p. 1. c. 17. def. 10. Neque etiam iis, qui conventi temerè inficiati sunt, se intercessisse seu fidejussisse, L. si dubitatur. ff. h. t. de Lugo loc. cit. Wiestn. loc. cit. Franc. de fidejuss. c. 5. n. 169. Muller. l. c. lit. 2. secus esse dicens, si in judicio conventus solum negat narrata, hoc est, se illo modo fidejussisse; vel

Uu 2

vel